

Phát biểu của Ts. Nguyễn Đình Thắng tại Đại Lễ kỷ niệm 78 năm khai sáng nền đạo Phật Giáo Hòa Hảo

. Bốn thế hệ vẫn một nét chau mày

Ts. Nguyễn Đình Thắng

Ngày 11 tháng 6, 2017

LTS: Dưới đây là phần phỏng ghi lời phát biểu của Ts. Nguyễn Đình Thắng, Tổng Giám Đốc kiêm Chủ Tịch BPSOS, tại Đại Lễ đánh dấu 78 năm ngày Đức Huỳnh Giáo Chủ khai sáng nền đạo Phật Giáo Hòa Hảo, tổ chức tại Maryland, Hoa Kỳ ngày 11 tháng 6, 2107.

Thưa Quý Vị Trưởng Thượng, Quý Vị Chủ Tịch và Đại Diện các tổ chức cộng đồng và hội đoàn, Quý Vị trong ban tổ chức và Quý Vị trong Ban Trị Sự Trung Ương PGHH Hải Ngoại.

Tôi có duyên đặc biệt với PGHH. Trong 25 năm qua tôi đọc khá nhiều tài liệu về PGHH, làm việc với nhiều tín đồ PGHH ở hải ngoại và trong nước. Đây không phải là lần đầu tôi thấy chân dung của Đức Giáo Chủ Huỳnh Phú Sổ. Nhưng hôm nay bức chân dung ấy làm dâng lên trong tôi nỗi xúc động lạ thường. Lúc nãy, khi các vị rước bức chân dung ngang sân khấu, tôi đứng ở ngay hàng ghế đầu và có cảm giác bậc tiền nhân cách đây 4 thế hệ đang lừng lững tiến lại mình, chau mày dăm chiêu vì vận nước, ưu tư về dân tộc. Quý vị hãy nhìn xem bức chân dung đang đặt trên sân khấu, có đúng vậy không? Quý vị thấy nét chau mày ấy chứ? Nét chau mày của chàng trai nước Việt, của một anh hùng dân tộc trước vận nước ngả nghiêng, xã hội suy đồi, kiếp dân lầm than.

Khi còn ngồi ở dưới kia, tôi không rời mắt khỏi bức chân dung, như bị thôi miên bởi nét chau mày. Tôi có cảm giác đó là ánh mắt của bao thế hệ tiền nhân chất vấn chính tôi, và cả thế hệ của chúng ta: 4 thế hệ đã qua, dân vẫn lầm than, nước vẫn nguy vong, chúng ta đã làm gì? Nét chau mày ấy cũng là lời réo gọi chính tôi, và tất cả chúng ta: Hãy tiếp nối sứ mệnh lịch sử dang dở của tiền nhân.

Tôi biết rằng mọi người nơi đây đều có lòng với đất nước và dân tộc. Tôi biết chắc như vậy. Chúng ta đều mong muốn dân tộc thoát khổ nạn, đất nước không mất nền độc lập.

Điều ấy chúng ta làm được. Chúng ta có thừa năng lực, thừa phương tiện, và thừa cơ hội để làm được. Nhưng phải làm đúng cách. Sau đây tôi trình bày cách để bất kỳ ai, nếu thực lòng, thì ngày mai 8 giờ sáng thức dậy là có thể bắt tay ngay vào việc. Và khi chính mỗi người khi bắt tay hành động thì sẽ tự mình thấy được sự đổi thay từng bước nhưng rõ rệt ở đất nước.

Quang cảnh Đại Lễ kỷ niệm 78 năm khai sáng nền đạo PGHH, Silver Spring, Maryland (từ video của Mike Trí Đỗ)

Phần giới thiệu tiểu sử của Đức Giáo Chủ Huỳnh Phú Sổ lúc này có nói đến những tháng ngày bôn ba đó đây để tổ chức những cộng đồng PGHH khắp vùng Nam Bộ. Tổ chức người dân thành lực lượng chính là yếu tố để thay đổi đất nước.

Trong một xã hội, nhóm nào tổ chức giỏi thì kiểm soát các nhóm kém tổ chức. Đó là quy luật đúng cho mọi nơi, mọi thời. Chính quyền là một tổ chức. Nếu người dân rời rạc thì đương nhiên bị chính quyền khống chế. Muốn thay đổi thì người dân phải tập hợp lại thành tổ chức đủ vững chãi để kiểm soát được chính quyền. Quý vị ngồi đây chính là một ví dụ. Chúng ta đã tập hợp lại để thể hiện quyền của công dân Mỹ. Qua các tập hợp như vậy, người dân Mỹ kiểm soát chính quyền và không cho phép bất kỳ đời Tổng Thống nào đi quá đà.

Ở Việt Nam, người dân ở từng địa phương phải tổ chức lại thì mới có thể đẩy lùi sự độc đoán của chế độ. Tuy nhiên, việc tập hợp không dễ vì dăm ba người ngồi lại với nhau là bị đàn áp, bắt bớ.

Chúng tôi xin chia sẻ công thức để vượt qua sự khống chế khắc nghiệt ấy. Quý vị ở đây mỗi người chỉ cần tìm 3 người, 5 người thân quen, tin nhau, để lập thành một nhóm kết nghĩa dài lâu với một cộng đồng cụ thể ở Việt Nam, như là cộng đồng các tín đồ PGHH trong khu xóm nơi nhà anh Nguyễn Hữu Tấn, người mới đây chết trong đồn công an. Nhóm kết nghĩa của quý vị sẽ yểm trợ tinh thần để người ở trong nước bớt sợ hãi, và cung cấp phương tiện kỹ thuật và vật thể để họ liên lạc ra ngoài và học cách tự bảo vệ. Tùy khả năng, nhóm kết nghĩa có thể tài trợ cho một hoặc hai người của cộng đồng ấy hoạt động toàn thời để củng cố tổ chức, huy động người dân, và liên lạc với bên ngoài. Công thức “nhóm kết nghĩa” chính là cách thiết thực để “trợ tế nhân dân” mà lúc này có người nói đến khi giới thiệu sứ mệnh cứu đời của Đức Huỳnh Giáo Chủ.

Khi được tin về cái chết của anh Tấn, chúng tôi đã mau chóng lập nhóm kết nghĩa với gia đình của nạn nhân. Một người ở Bà Rịa – Vũng Tàu tình nguyện thu thập thông tin thô, rồi chuyển cho Cô Mỹ-Hạnh ở Atlanta để viết thành bản báo cáo. Chị Trúc Nương ngồi ở đằng kia dùng bản báo cáo ấy để đi vận động Quốc Hội, Bộ Ngoại Giao, Ủy Hội Hoa Kỳ về Tự Do Tôn Giáo Quốc Tế và nhiều nữa. Mọi việc diễn ra chớp nhoáng và hiệu quả, cho thấy tác dụng của một nhóm kết nghĩa dù chỉ mang tính cách tạm bợ và dù không một ai trong đó là người PGHH cả.

Với mỗi nhóm kết nghĩa trong-ngoài, chúng tôi huấn luyện cho cả hai đầu. Cộng đồng trong nước học cách thu thập thông tin về vi phạm nhân quyền. Nhóm kết nghĩa học cách viết bản báo cáo theo đúng tiêu chuẩn quốc tế và vận động quốc tế để bảo vệ cộng đồng ở trong nước. Như vậy, nhất cử nhất động của chính quyền Việt Nam, dù ở những nơi xa xôi hẻo lánh, thì cả thế giới vẫn đều biết, và biết rất nhanh, rất chính xác, rất đầy đủ.

Quốc tế vận không khó. Điển hình là cô Nguyễn Thị Mỹ-Phượng, chị ruột của anh Nguyễn Hữu Tấn, đang có mặt ở đây. Tôi mời cô Mỹ-Phượng đứng dậy cho mọi người thấy.

Trong suốt 20 năm qua, cô Mỹ-Phượng chỉ cặm cụi làm ăn để gửi tiền về giúp gia đình ở Việt Nam. Nhưng sau cái chết thảm khốc của người em, cô Mỹ-Phượng đã đến Quốc Hội Hoa Kỳ để vận động và cô đã vận động rất hiệu quả. Hình ảnh của cô Mỹ-Phượng kêu cầu quốc tế cứu mạng cho thân nhân đã lan truyền trong nước và khắp thế giới. Dân Biểu Christopher Smith đã lập tức gửi văn thư cho Đại Sứ Hoa Kỳ ở Việt Nam để yêu cầu can thiệp. Toà Tổng Lãnh Sự Hoa Kỳ ở Sài Gòn đã gặp cha, mẹ, một người anh và một người em của anh Tấn. Chính quyền địa phương và chính quyền tỉnh đã bớt hung hãn. Các toán công an chìm nổi vây quanh nhà anh Tấn đã rút đi. Dịch vụ internet được nối

lại. Và ngay lúc chúng ta đang ngồi đây, một phái đoàn Quốc Hội Đức có mặt ở Sài Gòn cũng nêu trường hợp của anh Nguyễn Hữu Tấn với chính quyền Việt Nam.

Một nhóm kết nghĩa tạm bợ, gồm những người không hề quen biết nhau và chẳng ai là tín đồ PGHH, nhưng làm đúng cách mà đã có được hiệu quả trong thời gian ngắn như vậy. Một nhóm kết nghĩa dài lâu, bền chặt và được huấn luyện thì chắc chắn còn hiệu quả hơn nữa. Chúng tôi kêu gọi một số quý vị có mặt ở đây hãy lập ngay nhóm kết nghĩa với cộng đồng tín đồ PGHH ở khu xóm của gia đình anh Tấn. Chúng tôi sẽ hướng dẫn từng bước để phối hợp trong-ngoài.

Tôi xin các quý vị khác cũng làm như thế với tất cả các cộng đồng PGHH ở Việt Nam. Một người phát biểu trước tôi chỉ ra rằng, khi bên ba các nơi để tổ chức người dân Đức Giáo Chủ Huỳnh Phú Sổ không có được các điều kiện và phương tiện thuận lợi như chúng ta ngày hôm nay. Đúng vậy, chúng ta không thiếu điều kiện, phương tiện và cơ hội. Vấn đề là có làm đúng cách hay không thôi. Tôi biết rằng có nhiều hệ phái PGHH khác nhau và có thể không hợp hay không hợp tác với nhau. Không sao cả. Nhóm A ở ngoài này kết nghĩa với nhóm A ở trong nước. Nhóm B với nhóm B. Nhóm C với Nhóm C. Cứ làm song song nhưng cùng cách thì mọi người vẫn sẽ cùng góp phần cho đại cuộc thay đổi đất nước.

Và mô hình này áp dụng cho mọi cộng đồng tôn giáo và sắc tộc, Cao Đài, Phật Giáo, Phật Giáo Khmer Krom, Công Giáo, Tin Lành, Tin Lành Tây Nguyên, Tin Lành Hmong... Một khi nơi nơi trên đất nước chính quyền địa phương đều sợ dân, và dân kiểm soát được chính quyền thì đó là khởi điểm cho tiến trình dân chủ hoá trong hoà bình, một cách bền vững và không thể thoái lui.

Công thức kết nghĩa tận dụng lợi thế của chúng ta ở ngoài này, là công dân Hoa Kỳ, công dân Canada, công dân Pháp, Đức, Ý, Úc, Nhật... Chế độ cộng sản ở Việt Nam đang cầu cạnh các quốc gia trong thế giới tự do để xin viện trợ, mở rộng mậu dịch, giúp đỡ quốc phòng và kinh tế... nhằm cứu vãn chế độ. Trong 6 năm qua chúng tôi vận động quốc tế ép Việt Nam, đổi lại, phải tôn trọng nhân quyền. Việt Nam cam kết rất nhiều, đỉnh ninh rằng cứ hứa nhưng làm sai thì ai biết. Công thức kết nghĩa trong-ngoài sẽ làm cho cả thế giới sẽ biết rất nhanh và rất rõ nhất cử nhất động của chế độ.

Mới đây chúng ta lại đã vận động thành công 2 luật với các biện pháp trừng phạt khi chế độ vi phạm lời hứa. Họ không thể cam kết rồi vi phạm một cách vô tội vạ được nữa. Họ đụng đến cộng đồng ở trong nước thì

cũng là đụng chạm đến nhóm kết nghĩa ở ngoài này, và nhóm công dân Mỹ ấy có thể vận động chính phủ Hoa Kỳ áp dụng biện pháp trừng phạt.

Ngày 29 tháng 6 tới đây sẽ là lần thứ 7 BPSOS tổ chức Ngày Vận Động Cho Việt Nam tại Quốc Hội Hoa Kỳ. Chúng tôi mời tất cả quý vị ở các thành phố hay tiểu bang Hoa Kỳ thành lập phái đoàn để đến Quốc Hội vào ngày này. Chúng tôi sẽ sắp xếp các buổi hẹn và, nếu cần, cử người có kinh nghiệm đi cùng với phái đoàn của quý vị đến gặp các dân biểu và thượng nghị sĩ. Mỗi phái đoàn sẽ có sẵn trên tay các danh sách đề nghị chế tài theo luật Hoa Kỳ. Trong đó có danh sách các giới chức chính quyền liên can đến cái chết của anh Nguyễn Hữu Tấn.

Tôi kêu gọi mọi người hãy đồng hành cùng chúng tôi để thay đổi đất nước. Gánh nặng lịch sử đang ở trên đôi vai của thế hệ chúng ta. Chúng ta không thể chối bỏ. Nét chau mày của tiền nhân trên bức chân dung kia đòi hỏi chúng ta phải tự vấn lương tâm và trách nhiệm. Chúng ta đừng phụ lòng các thế hệ tiền nhân, và đừng để bị trách cứ bởi các thế hệ đến sau.

Quý vị nào muốn trao đổi thêm về công thức nhóm kết nghĩa, xin gặp tôi ở phía cuối hội trường. Tôi sẽ ở nán lại đến phút chót.

Xin cảm ơn quý vị.

Nguồn: <http://machsongmedia.com>